

معین احمدیان دبیر فرهنگی

گفت و گو

شهرت شجریان به قدری واجد ارزش خبری است که وقتی می‌گویند مستند جدیدی با محوریت او ساخته شده، غالب رسانه‌ها به سراغ مستند و سازندگان می‌روند تا ببینید که این بار شجریان را چگونه روایت کرده‌اند. در نقطه اول این موضوع برای مستند «شجریان؛ از سپیده تا فریاد» هم صدق می‌کرد ولی وقتی مستند بر سر زبان‌ها افتاد، موضع‌گیری‌ها، انتقادات و بار دیگر صف‌کشی‌های رسانه‌ای شروع شد و نوع جدل‌ها از شخص شجریان به نوع خوانش و آواز او بدل شد. پایه‌های شکل‌گیری این مستند و مصاحبه‌هایش به روزهای بازمی‌گردد که مهدی طوسی، کارگردان مستند «شجریان؛ از سپیده تا فریاد»، در «تسنیم» دبیر سرویس فرهنگی بود. مهدی طوسی در اولین گام‌های مستندسازی خود، سراغ سوزهای رفته که همچنان در یک روایت مرسوم رسانه‌ای گیر کرده و برای اهل سیاست و اهل فرهنگ، کلاف پیچ در پیچی شده است. با کارگردان «شجریان؛ از سپیده تا فریاد» در مورد روایت جدیدش از شجریان، به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید.

۱۱۱

در سال‌های اخیر مستند ساختن و حرف زدن درباره شجریان معمولا در انحصار دو نوع روایت قرار داشته است. هر دو نگاه مبتنی بر رویکرد سیاسی شجریان، پیشینه و آثار او را تحلیل کرده‌اند. با توجه به اینکه نمی‌توان شجریان را از نگاه سیاسی‌اش جدا کرد، مستند «از سپیده تا فریاد»، تلاشی است برای ارائه چه تصویری از شجریان؟

برای اینکه بتوانم جواب شما را دقیق‌تر بیان کنم، لازم است میان دو مفهوم سیاسی بودن و نگاه سیاسی داشتن با همسان کاری یا بازی‌های سیاسی تفکیک قائل شوم. همان‌طور که گفتید این را خیلی‌ها می‌پذیرند که جناب شجریان مانند بسیاری دیگر از مردمان دارای درک و بینش سیاسی هستند و در برابر مسائل گوناگون موضع سیاسی خاص خود را می‌توانند داشته باشند. بدیهی است که کسی این را نمی‌تواند رد کند و اتفاقا این امر پسندیده و نشانگر پویا بودن یک هنرمند و بودن او در متن جامعه، حوادث و مطالبات آن هم می‌تواند قلمداد شود. هنرمندی که این‌طور است، یک هنرمند فائزتری نیست که آثاری خشتی، بی‌هدف، بی‌آرمان و باری به هر جهت تولید و منتشر کند. به بیان دقیق‌تر این همان چیزی است که از قول استاد علیزاده و آقای پیرنیاکان هم در این مستند بیان شد که هنرمند اتفاقا باید سیاسی باشد و موضع هم داشته باشد اما برخورداری از فهم و بینش سیاسی و دارای موضع سیاسی بودن با سیاسی کاری یا سیاست‌زدگی تفاوت دارد. این جنس از هنر قائم بر آگاهی، عقلانیت، شناخت و درک سیاسی پایه‌ریزی می‌شود و مرزی روشن با رویه‌های مرسوم سیاسی کاری دارد که معمولا در قالب بودن در خدمت منافع یک حزب یا گروه سیاسی قدرت‌طلب، نمود پیدا می‌کند.

به تعبیر خود آقای شجریان، هنرمند اگر در قاب یا قالب احزاب و گروه‌ها قرار بگیرد به اندازه همان قاب کوچک می‌شود. من فکر می‌کنم آنچه درباره استاد شجریان پیش از این توسط برخی جریان‌ات و براساس همان دو نوع روایت که فرمودید بیان شده را شاید در نگاه نخست برخی مبتنی بر رویکرد سیاسی خود استاد شجریان تحلیل کنند اما اگر در موضوع دقیق‌تر شوم می‌بینیم که به واقع این روایات با حقیقت نگاه سیاسی استاد شجریان فاصله دارد. این روایات در حقیقت یک سری تفاسیر جریان‌ات عموما سیاست‌زده از ایشان و مواضع‌شان است. آنها استاد شجریان را آن‌طور که علاقه‌مندند یعنی از زاویه منافع خود می‌بینند حالا یا ممکن است این منافع با زدن و تخریب ایشان تأمین شود یا با تقدیس و مصادره و ارائه تفسیرهای سودجویانه از مواضع‌شان.

به نظر من این جریان‌ات آقای شجریان را هم مانند خیلی چیزهای دیگر مقطعی یا بخش‌بندی شده می‌خواهند. این تفاسیر اساسا از جایی به بعد هیچ‌کاری با جناب شجریان ندارد. بارها دیده شده که این روایات تنها به دلیل مواجهه با روایات رقیب

چهارسو

حذف بخش‌هایی از سریال «رهایم نکن»

سریال رضانی «رهایم نکن» در قسمت شانزدهم با حذف بخش‌هایی مربوط به موضوع تجاوز مواجه شد که انتقاد کارگردان را به همراه داشت. «فارس» در گفت‌وگو با یک منبع آگاه آورده است: «آنچه که از سریال حذف شده بخشی از روی زمین کشیدن دختر بوده و اینکه آن مرد با پا به صورت دختر می‌زند. این بخش‌ها با در نظر گرفتن این نکته حذف شده که بحث تجاوز به خودی خود برای مخاطب ناراحت‌کننده و استرس‌زاست و طولانی‌تر کردن آن، تصاویر بیشتری از خشونت را به مردم ارائه می‌دهد که تنها بهم زنده آرامش مخاطبان است.»

فروش سینما رضایت‌بخش نیست

رضا سعیدی‌پور، رئیس سینما آزادی با اشاره به اجرای طرح اکران ماه مبارک رمضان در سال جاری و استقبال از آن گفت: «متأسفانه این روزها فروش فیلم‌ها در سینماها چندان رضایت‌بخش نیست که دلایلش هم این است که هیچ‌گونه تبلیغاتی برای طرح اکران ماه مبارک رمضان در تلویزیون پخش نشده است.» سعیدی‌پور همچنین گفت: «هرچند سال‌های گذشته این طرح در طول ماه مبارک رمضان اجرا می‌شد، اما با توجه به اینکه طرح هر سال با تغییراتی همراه است در نتیجه نیازمند تبلیغ و اطلاع‌رسانی در هر سال هستیم.»

هاروی واینستین محکوم شد

هاروی واینستین، غول سابق فیلم آمریکایی در نیویورک در زمینه‌های تجاوز و اعمال جنسی، جنایی مجرم شناخته و محکوم شد. سایروس ونس‌جونپور، دادستان منطقه منهتن این خبر را اعلام کرد و گفت این محکومیت واینستین را «یک قدم به پاس‌گویی نزدیک‌تر می‌کند.» بنجامین برکمن، وکیل واینستین گفت: «او به‌شدت از مولکش مقابل این حکم دفاع خواهد کرد و از دادگاه می‌خواهد این رای را برگرداند.» او این اتهام‌ها را «بدون پشتوانه» خواند و یک بار دیگر تکرار کرد که واینستین اکیدا آنها را انکار می‌کند.

«دریا دلان» روایتی غیر کلیشه‌از دفاع مقدس

نمایش «دریادلان» به کارگردانی و طراحی امیرحسین شفیعی برای سومین سال پیاپی در حوض مرکزی پارک دانشجو میزبان مخاطبان نمایش‌های خیابانی و ونس‌جونپور، دادستان منطقه منهتن این خبر را اعلام کرد و گفت این محکومیت واینستین را «یک قدم به پاس‌گویی نزدیک‌تر می‌کند.» بنجامین برکمن، وکیل واینستین گفت: «او به‌شدت از مولکش مقابل این حکم دفاع خواهد کرد و از دادگاه می‌خواهد این رای را برگرداند.» او این اتهام‌ها را «بدون پشتوانه» خواند و یک بار دیگر تکرار کرد که واینستین اکیدا آنها را انکار می‌کند.

گفت‌وگو با مهدی طوسی کارگردان مستند «شجریان؛ از سپیده تا فریاد»

عصبانی‌اند چون نابلدی مواجهه با شجریان را به رخ‌شان کشیدیم

نباید با هنرمند مانند یک فرد حزبی و کارکشته در سیاست مواجه شد

را به حق دانسته و برخی آن را سطحی، مکانیکی و متوهمانه تلقی می‌کنند. غرض من این بوده که بگویم این رویه در همه دولت‌ها بوده و محدود به یک دولت اصولگرا یا اصلاح‌طلب نیست، حالا این درست است یا غلط قضاوتش با خود مخاطب و پیش‌فرضی که او در مواجهه با اثر دارد.

غرض اینکه اینجا همه به دلیل همان جنس مواجهه‌های سیاست‌زده و خارج از عالم هنر با عالم هنر است. ما عادت کرده‌ایم به اینکه برای عالم هنر عموما مسئولان یا رسانه‌ها یا صاحب تریبون‌هایی تعیین تکلیف کنند که در حوزه مصرف محصول فرهنگی به‌شدت فقیر هستند و نسیتی با فرهنگ، هنر و هنرمند ندارند. برخوردهای ایشان مصداق همان مواجهه سیاست‌زده، رادیکال یا حزبی‌نگر با ماجرای آقای شجریان است که ما به آن اعتراض داریم و این هیچ ربطی به سیاسی بودن و دارای درک و بینش سیاسی بودن خود آقای شجریان ندارد. می‌بینید که برخی از این جریان‌ات حتی مصاحبه داوطلبانه آقای شجریان با روزنامه ایران در ۱۷ خرداد ۹۵ را هم نمی‌پذیرند و برای آن بهانه‌تراشی می‌کنند که چه می‌دانم تحت فشار بوده یا دست کاری شده است و... در حالی که این گفت‌وگو با حمیدرضا نوربخش که از نزدیک‌ترین افراد به ایشان در تمام این سال‌ها بوده و این جنس گفته‌ها باز هم نوعی بی‌احترامی به آقای شجریان است.

استاد شجریان و مواضع‌شان برای این جریان‌ات تندرو هیچ اصلاتی ندارد و می‌بینید وقتی کار به مطالبه از خودشان می‌رسد، به‌شدت برآشفته می‌شوند. البته در این اثر به حرف‌های نامربوط افرادی از جریان مقابل ایشان و برخورد نادرست آنها با آقای شجریان که آن هم به دلیل بر چشم داشتن عینک‌های سیاست‌زده است، اشاره کرده‌ایم و به آنها هم اشکال شده است. البته کمتر گفته شده چرا که خوشبختانه درباره آنها خیلی بیشتر از طرف مقابل‌شان در افکار عمومی حرف گفته شده است. به این دلیل که بسیار سطحی‌تر و آماتورتر از جریان رقیب‌شان و بدون لایوشانی، مواضع‌شان را بیان می‌کنند. اما فرقی میان این دو گرایش با هم نیست، همگی از یک چیز رنج می‌برند و ما را رنج می‌دهند و آن رادیکالیسم است و امروز همین رادیکالیسم باب مفاهمه و گفت‌وگو درباره آقای شجریان را تحدید و تهدید می‌کند.

جایی در مستند به این مساله اشاره کردید که در انتخابات ۹۲، شجریان در حد یک سلبریتی رای‌ساز در منازعات سیاسی تنزل داده شد. آیا مستند تلاش دارد به بازآفرینی جایگاه هنری شجریان کمک کند؟ جایگاه هنری استاد شجریان، جایگاه مشخصی است و نیاز به بازآفرینی ندارد. به گواه بزرگان گذشته و اکنون، موسیقی اصیل ایشان و هنرشناسان همچنان

مثلا هفته گذشته در مطلبی، مستند را متهم به تحریف کرده بودند جالب اینکه نه‌تنها سند مشخصی برای مدعای خود مطرح نکرده بودند بلکه نویسنده در خلال متن خود، به کرات خطاهای مضحکی هم مرتکب شده بود. ماجرا به حدی اسفناک بود که قلمی که به تخریب اثر پرداخته بود حتی حمیدرضا نوربخش، مدیرعامل خانه موسیقی را با محسن نوربخش عوضی گرفته بود که این از یک ناخودآگاه بیگانه با اهالی هنر با پیش‌فهم‌های سیاسی بیرون می‌آید. یا اینکه در جایی دیگر «فریاد» آمده در اثر که براساس شعری از فریدون مشیری است را با «فریاد» اخوان ثالث که هر دو را جناب شجریان اجرا کرده‌اند و دومی در این مستند نیامده را از هم تشخیص نداده بود و مکرر درباره دومی نوشته بود. خوب، معلوم است که نگارنده محترم اساسا هیچ وقت شنونده آثار آقای شجریان نبوده که هیچ، آناش را هم نمی‌شناسد و ماجرا به قدری بغرنج است که شعر و شاعری را هم نمی‌شناسد. نویسنده محترم که مطلبش را تماما براساس سرچ اینترنتی پیش برده و یک ضربه نهایی کاری هم به خودش زده، آنجایی که درباره گفتار آمده از قول آقای خامنه‌ای درباره آقای شجریان که در فیلم هم آورده‌ایم و در سایت دفتر ایشان هم موجود است، مستند را متهم به بی‌سندی و نامعتبر بودن می‌کند. خوب، این اقدام قبل از هجمه به مستند، به زیر سوال بردن اعتبار آن متبوعه و تحریریه آن است که ایاد دیگر مطالب‌شان هم همین‌قدر نادقیق و بی‌اعتبار تهیه می‌شود؟ البته ما عموما سردبیر محترم آن متبوعه را همیشه از حرف‌های ترین‌ها می‌شناختیم اما در صفحه اول رسانه‌شان با اینکه به خبرنگار هم گفتیم، کار ربطی به حوزه هنری ندارد و صرف مرکز تأمین و پخش سوره به تهیه‌کننده طرف قرارداد شده و توزیع و تکثیر کار را برعهده گرفته، اثر را متعلق به حوزه هنری معرفی می‌کند. شاید با این پیش‌فرض که بتواند پیش‌داوری یا قضاوتی در ذهن مخاطب خود شکل دهد. البته این شیوه در میان رسانه‌های رقیب این جریان هم از گذشته تا اکنون مرسوم است که رابطه درست کنند و با آن قضاوت شکل دهند اما از این رسانه‌ها که خود منتقد این رویه‌ها بودند، بعید است که به این شیوه ابتدایی و تاریخ‌مصرف گذشته روی بیاورند. یا مثلا در بخش دیگری در همان رسانه با اینکه گفته‌ایم فرقی میان گرایش‌ات سیاسی گوناگون نبوده و جز چند نفر خاص، عموم دولتمردان در دوره‌های مختلف برخورد‌هایی با آقای شجریان داشتند یا حتی رسانه‌های همسو با آنها اهانت‌هایی هم به ایشان کرده‌اند، ناخسته شده است. جالب اینکه خود ایشان هم در اقدامی پارادوکسیکال با متناقض‌نما از قول استاد پیرنیاکان به بیت‌های دیگری اشاره می‌کنند که مانع انتشار آلبوم و صدور مجوز برای آقای شجریان از سوی همان دولت‌ها شده است. البته من درباره این ابیات قضاوت را به مخاطب واگذار کردم. برخی این تفاسیر و نشانه‌یابی دولت‌ها از ابیات آمده در آلبوم‌ها

خود ترجیح می‌دهند که از بخش‌ها یا دوره‌هایی از مواضع یک هنرمند یا هر شخص یا پدیده دیگری بهره‌بردند تا بتوانند تفسیر خود را برتری و غلبه دهند و اگر لازم باشد در این باره واقعیت را تحریف یا سانسور هم می‌کنند و جالب اینکه تفسیر خود را واقعی‌ترین تفسیر معرفی کرده و دیگر روایات واقعی را هم تحریف شده جلوه می‌دهند. من معتقدم به این دلیل است که پدیده‌ها و افراد برای آنها تنها زمانی اهمیت دارد که در خدمت مقاصد و اهداف‌شان باشد.

به هر حال به‌خاطر این جنس رفتارها یا تفاسیر که گفتید رابطه جامعه و ساختار با پدیده‌ای به نام آقای شجریان دچار سوء تفاهم‌های زیادی شده است. ممکن است یک مقدار مصداقی‌تر مقصودتان را بیان کنید؟ اینکه شماری کدام بخش از این سوء تفاهم‌ها متمرکز شده‌اید؟ البته ظاهرا خود مستند هم گرفتار سوء تفاهم‌های زیادی شده است.

بله، تا حدی همین‌طور است. مثلا ببینید درباره همین موضوع مورد بحث ما کافی است شما تصویری واقعی از عملکرد سیاسیونی نشان دهید که همگی به دلیل فهم نادقیق خود از عالم هنر یا عدم برخورداری از فهم و درک تعامل درست و عاقلانه با هنر و هنرمند چه تفاسیر عجیب و غریبی درباره آثار ارائه ندادند و چه اهانت‌هایی که در رسانه‌های خود به این افراد نکردند، بلافاصله می‌بینید که هواداران آنها برآشفته می‌شوند و به سیاست‌زده‌ترین شکل ممکن هجمه‌های خود علیه شما را آغاز می‌کنند. گویی که به مقدسات‌شان توهین شده است. به راحتی با شنیدن و خواندن مواضع‌شان در می‌یابید که طرفداری از آقای شجریان صرفا ظاهر کلام آنهاست و در بطن ماجرا بغض آنها به دلیل این است که شما، نابلدی جریان متبوع آنها در مواجهه با آقای شجریان را هم به رخشان کشیده‌اید. وقتی از سیاست‌زدگی در مواجهه با پدیده‌ها صحبت می‌کنیم دقیقا منظور ما همین چیزهاست

این است که شما، نابلدی جریان متبوع آنها در مواجهه با آقای شجریان را هم به رخشان کشیده‌اید. وقتی از سیاست‌زدگی در مواجهه با پدیده‌ها صحبت می‌کنیم دقیقا منظور ما همین چیزهاست. این سیاست‌زدگی در مواجهه با مستند «از سپیده تا فریاد» هم همچنان ادامه دارد. جریان‌ات رادیکال، برخی حرف‌های مستند را برنمی‌تابند و تحمل نمی‌کنند و برای برتری دادن خود انواع و اقسام اتهامات را به این اثر نسبت می‌دهند. جالب اینکه اگر مطالب‌شان را جزئی‌تر دنبال کنید به راحتی دم‌خروس بیرون می‌زند و مشخص می‌شود که ایشان صرفا چند سمپات سیاسی یک حزب یا ارگان خاص هستند که اطلاع و درک دقیقی از عالم هنر ندارند و در عوالم فرهنگی زیست نکرده‌اند. آنها که روزی حضور آقای شجریان در تلویزیون را دهن کجی به مردم تفسیر می‌کردند حالا خود را هوادار مردم و ایشان معرفی می‌کنند و جالب اینکه مطالب‌شان را با سرچ کردن‌های اینترنتی آن هم به گونه‌ای پر از خطا می‌نویسند.

طرفداری از آقای شجریان صرفا ظاهر کلام آنهاست و در بطن ماجرا بغض آنها به دلیل این است که شما، نابلدی جریان متبوع آنها در مواجهه با آقای شجریان را هم به رخشان کشیده‌اید. وقتی از سیاست‌زدگی در مواجهه با پدیده‌ها صحبت می‌کنیم دقیقا منظور ما همین چیزهاست

بالرقیب در قله آواز ایرانی ایستاده است. تنها مشکل ماجرا اینجاست که این جنس مواجهه‌های مبتذل سیاسی که مصادیق زیادی دارد، زنگار یا گردی بر این ساخت و وقار موسیقایی و هنری نشانده است که به نظر می‌رسد روشنگری و تبیین ماجرا بتوانند در جداسازی ساخت عوالم سیاست‌زده از جایگاه و منزلت هنری ایشان کارگشا واقع شود و البته قبل از هرکسی این خود استاد شجریان بودند که در این باره اقدام کردند و پا به میدان گذاشته‌اند و مواضی را که بسط و در یک جهت جلوه می‌کرد، توضیح داده و جامعیت مواضع خود را تبیین کردند.

بخش‌هایی از مستند، بر شیوه تعامل سیاسی شجریان با رسانه‌ها تمرکز کرده و اینکه برخی اظهارنظرهای او مورد سوء استفاده‌های سیاسی قرار گرفته است. فارغ از قصه شجریان و در بستری تعمیم‌یافته برای اهالی هنر، مقدر موضوع تعامل سیاسی اهل هنر با رسانه‌ها، برای شما مساله بود؟

عموم رسانه‌ها در کشور ما و در بسیاری نقاط دیگر دنیا متعلق به ارگان‌ها، نگرش‌ها و بینش‌های خاص جریان‌اتی هستند که به نوعی آن رسانه، تربیون اعلام مواضع یا پیگیری مرام و منش آنها در موضوعات مختلف معرفی می‌شود. به همین دلیل ماهیت آنها عموما سیاسی است و به دنبال کسب کرسی‌های قدرت در رقابت با جریان‌ات رقیب خود هستند. در کشور ما که این مساله جدی‌تر هم هست و هر پدیده‌ای به راحتی زوایای سیاسی به خود می‌گیرد یا زوایای سیاسی‌اش برجسته‌تر می‌شود و دامنه‌اش در مقایسه با بسیاری از کشورهای دیگر دنیا به دلیل وجود شبکه‌های رسانه‌ای خارج از کشور بزرگ‌تر و گسترده‌تر هم می‌شود. در اینجا هر رسانه‌ای بخشی از یک معادله بزرگ چندمجهولی را تشکیل می‌دهد. خوب، سیاسیون و آنانی که کارشان سیاست است با هزار اما و اگر و خرد و کلان کردن و اندازه‌گیری و سلام و مصلحت‌وارد این مبادین پیچیده می‌شوند و باز هم می‌بینیم که بسیاری از آنها به اصطلاح کله‌پا شده یا زمین‌گیر می‌شوند. طبیعی است که شجریان به هنرمند می‌رسد خیلی دلپره‌آورتر می‌شود. چون هنرمند همان‌طور که استاد علیزاده گفتند تئورسین سیاسی نیست. او از یک روح لطیف برخوردار است و مواضع او عموما از سر عاطفه، احساس یا حتی هیجان است و به واقع بدون پیچیدگی و تا حد بسیار زیادی صداقانه و واضح بیان می‌شود. بدیهی است اگر یک سیاستمدار یا رسانه اپوزیتوست به دنبال سودجویی باشد برای او تور هم می‌کند و باز هم به تعبیر دقیق استاد علیزاده تنها زمانی به سراغ او می‌آید و به او بها می‌دهد که حرفی بزند که در خدمت منافع و مقاصدش باشد.

اگر هنرمند بر این مساله هوشیار باشد، هرگز تمایل ندارد که خود را در قواره یک جریان سیاسی خاص، محدود کند دارد. او علاقه‌مند

است برای همه مردم و در میان همه آنها باشد. اگر این تعاملات با رسانه‌ها جزء به جزء، اندازه‌گیری نشود ممکن است به ساحت هنرمند لطمه زده‌و بر هنرش سایه بیندازد که مواجهه با هنر او را نیز با پیش‌داوری‌های شکل گرفته از حاشیه‌ها همراه کند و فکر می‌کنم این آزاردهنده‌ترین موقعیت برای یک هنرمند است. با تکیه بر همان مسائلی که در پاسخ

به پرسش‌های ابتدایی شما بیان کردم، استقلال هنرمند از هر چیزی مهم‌تر است. استقلال از احزاب و گروه‌های سیاسی که البته این به معنای دارای موضع سیاسی بودن نیست، بلکه به این معناست که او درباره نسبت خود در نزدیکی و همراهی با جریان‌ات سیاسی و رسانه‌های آنها و نوع مراده با ایشان مراقبت و محافظت داشته‌باشد، چه اینکه اگر این رعایت شود و مورد مذاقه و از سر بختگی باشد، در بزنگاه‌ها این هنرمندان هستند که می‌توانند راهبر جامعه باشند چرا که در بالاترین درجه محبوبیت و اعتماد میان مردم قرار دارند. اگر هم این چنین نبود، از جانب سیاست بلدان باید این امر رعایت شود که این پیش فرض اخلاقی و عقلانی در محاسبات‌شان لحاظ شود که هنرمند اساسا مرد میدان سیاست نبوده است و در مواجهه با او یا حتی مطالبه از او به سبب مواضع‌اش به مانند یک فرد حزبی کارکشته میدان سیاست نباید مواجهه کرد و هنرمند به برخورد و درکی از جنس فرهنگی خود نیاز دارد.

۲۰ سالن سینما به استان البرز اضافه می‌شود

سیدعباس صالحی در نشستی با اصحاب فرهنگ و هنر کرج و فردیس که در سالن سیروس صابر اداره کل ارشاد البرز برگزار شد، با بیان اینکه استان البرز و به‌ویژه کرج در حوزه‌های فرهنگی و هنری ظرفیت‌های زیادی دارد، اضافه کرد: «این استان میزبان شخصیت‌های هنری و فرهنگی برجسته‌ای است و این نویدبخش اتفاق‌های خوبی برای این استان است.» وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در ادامه با اشاره به افتتاح چند سالن سینما در یک سال ونیم آینده، ابراز کرد: «طی یک سال ونیم آینده بیش از ۲۰ سالن سینما به استان البرز اضافه می‌شود.»

سازمان امور مالیاتی کشور

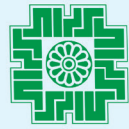
اطلاعیه صاحبان محترم مشاغل (اشخاص حقیقی)

شما می‌توانید بدون مراجعه به اداره امور مالیاتی از طریق سامانه www.tax.gov.ir اظهارنامه الکترونیکی خود را حداکثر تا پایان خرداد ماه سال جاری ارسال و مالیات مربوطه را نیز پرداخت نمایید.

روابط عمومی سازمان امور مالیاتی کشور

۱۵۲۶ مرکز ارتباط مردمی

ام‌الف ۵۸۱

سازمان امور مالیاتی کشور